

Dosarul nr. 2ra-2283/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Nicula)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dmitri Nistreanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Crețu împotriva lui Dmitri Nistreanu cu privire la evacuarea din spațiul locativ

împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Dmitri Nistreanu și menținută hotărârea din 3 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 18 mai 2017, Anatolie Crețu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitri Nistreanu cu privire la evacuarea din spațiul locativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 ianuarie 2017 dânsul a încheiat cu Silvia Hacina contractul de vânzare – cumpărare a bunului imobil situat mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX, constituit din 64,31 % din terenul pentru construcții cu suprafața de 0.0933 ha cu nr. cadastral XXXXX, casă de locuit individuală cu suprafața de 91.0 m.p. cu nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 10.40 (zece și 4/10) m.p. cu nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 10.40 (zece și 4/10) m.p. cu nr. cadastral XXXXX, construcție comercială, prestarea serviciilor cu suprafața de 21.90 m.p. cu nr. cadastral XXXXX, care i-a fost transmis în aceeași zi, fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la OCT Chișinău nr. 1 filiala ÎS „Cadastru” la 2 februarie 2017.

A remarcat că din motive obiective nu a trecut cu traiul în acest spațiu locativ, însă când a venit în noua gospodărie procurată, a depistat că în casă

locuiește fostul soț al Silviei Hacina, Dmitri Nistreanu, care a refuzat să elibereze bunul imobil.

A relatat că s-a adresat la IP Rîșcani pentru a fi luate măsurile de rigoare, însă prin ordonanța de refuz în începerea urmării penale și clasarea procesului penal din 25 aprilie 2017 a fost refuzată în începerea urmării penale pe faptul pretinselor acțiuni ilegale a lui Dmitri Nistreanu, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, în ordonanța de refuz în începerea urmării penale și clasarea procesului penal din 25 aprilie 2017 a fost indicat faptul că Dmitri Nistreanu are dreptul de folosire a odăilor nr. 4 și 5 cu suprafața de 11.7 m.p. și 9.9 m.p. din bunul imobil litigios.

La momentul înstrăinării imobilului, Silvia Hacina i-a garantat că imobilul este liber de orice drepturi reale sau sarcini, nu sunt aplicate interdicții asupra dreptului de posesiune, folosire sau administrare și nu există nicio persoană care să aibă careva drepturi preferențiale, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 44, 47 Codul cu privire la locuințe, art. 5, 6, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, evacuarea lui Dmitri Nistreanu din bunul imobil amplasat mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 3 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

A fost evacuat Dmitri Nistreanu din bunul imobil amplasat mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX.

Au fost încasate de la Dmitri Nistreanu în beneficiul lui Anatolie Crețu cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 100 de lei.

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Dmitri Nistreanu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 5 septembrie 2018, Dmitri Nistreanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerând că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat legea și au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

A relatat că dânsul a dobândit dreptul de abitație în bunul imobil litigios în momentul când acesta aparținea socrilor săi, drept care a fost instituit și prin hotărârea din 6 decembrie 2001 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Instanța nu a dat nicio apreciere legală poziției lui Anatolie Crețu care a consimțit atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare precum că dânsul are dreptul de folosință asupra bunului litigios.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat eronat prevederile art. 424 alin. (2) Cod civil.

A accentuat că Anatolie Crețu în cererea de chemare în judecată nu a solicitat anularea dreptului de abitație, dar evacuarea lui din bunul imobil litigios.

Totodată, instanțele de judecată au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, or, s-au expus asupra dreptului de proprietate a Iuliei Crețu, care nu a fost antrenată în proces.

A precizat că coparticiparea Iuliei Crețu este obligatorie, deoarece ultima este coproprietară devălmașă a casei de locuit, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, prin urmare, trebuia să fie atrasă în proces în calitate de coreclamant.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 iulie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 136), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 septembrie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dmitri Nistreanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Dmitri Nistreanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dmitri Nistreanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Dmitri Nistreanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu